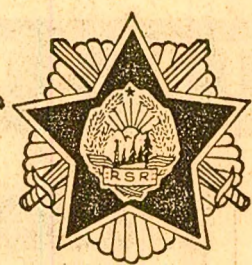
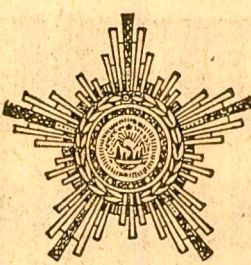

UNIVERSITATEA J.D. ILMU - BOP
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIV Nr. 13 332 Prima ediție

Joi 4 iulie 1985

6 PAGINI — 50 BANI

STIL ȘI METODE MODERNE DE MUNCĂ ÎN CONDUCEREA ECONOMIEI

EFICIENȚA ÎNALTĂ — TEMELIA SIGURĂ A PROGRESULUI MULTILATERAL AL ȚĂRII

S-ar putea spune că obiectivul central, țelul în care se concretizează rezultatele unui stil superior și unor metode moderne de conducere a economiei este realizarea unei eficiențe înalte, iar aceasta, la rândul ei, constituie o pîrgie hotărîtoare pentru progresul întregii societăți. Înaltă eficiență economică în toate sectoarele de activitate! — Iată una dintre ideile-forță ce străbate ca un fir roșu cuvîntarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara comună a Consiliului Național al Oamenilor Muncii și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; iată unul dintre obiectivele prioritare ale actualii etape de dezvoltare intensivă a economiei naționale, care trebuie să se situeze permanent, zi de zi, ceas de ceas, pe primul plan al preocupărilor tuturor colectivelor de întreprinderi, ale tuturor centrelor și ministerelor, ale tuturor organelor și organizațiilor de partid.

Evidențind cu pregnanță acest imperativ major, cuvîntarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la încheierea lucrărilor plenare comune constituie, prin bogăția de idei pe care le cuprinde, prin profunzimea analizei și deosebita claritate în definirea căilor de acțiune pentru ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a întregii activități economice, un amplu program de muncă și luptă pentru creșterea responsabilității tuturor oamenilor muncii în buna gospodărire și dezvoltarea continuă a avuției societății, în utilizarea cu maximum de eficiență a tuturor mijloacelor materiale și financiare de care dispune economia noastră națională.

Ideile, indicațiile și sarcinile cuprinse în această importantă cuvîntare au în vedere toate sectoarele vieții economice-sociale, iar problemele abordate și măsurile stabilite pentru soluționarea acestora sînt de excepțională însemnătate pentru îndeplinirea exemplară, în condiții de înaltă eficiență, a planului pe acest ultim an al actualului cincinal și trecerea la împlinirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului. Ele vizează, deopotrivă, folosirea deplină, cu

înalt randament, a capacităților de producție, reducerea consumurilor de materii prime, materiale, combustibili și energie, valorificarea superioară a acestora, creșterea mai accentuată a productivității muncii, ridicarea susținută a nivelului tehnic și calitativ al produselor, intensificarea activității de colectare și valorificare a materialelor refolosibile, de reconducere a pieselor și subansamblor, aplicarea fermă în toate întreprinderile, centralele și ministerele a noului mecanism economico-financiar și a principiilor autoconducerii muncitorești și autogestunii economico-financiare, creșterea rentabilității și eficienței economice în toate sectoarele și unitățile, fără excepție.

Sînt, de bună seamă, obiective complexe, menite să asigure progresul mai accelerat al economiei naționale în condițiile unei reproducții intensive; sînt obiective care au în vedere faptul că fîurirea societății socialiste multilateral dezvoltate presupune o economie modernă de înaltă productivitate și eficiență, capabilă să asigure creșterea susținută a avuției sociale și a venitului național și, pe această temelie trainică, înflorirea necontenită a patriei, ridicarea înălțimii materiale și spirituale a întregului popor.

Această orientare fermă a politicii partidului nostru spre accentuarea puterii la laturile calitative, de eficiență, ale dezvoltării economice-sociale a țării corespunde în cel mai înalt grad intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii, constituie un proces legiu, obiectiv, absolut necesar. În anul construcției socialiste, societatea noastră a acumulat, printr-un remarcabil efort propriu, o bază tehnico-materială puternică; de asemenea, au avut loc schimbări profunde în dezvoltarea clasei muncitoare — care a crescut atât numeric, cît și din punctul de vedere al pregătirii profesionale și politice — a tărînilor și intelectualității. Este decît timpul ca întreg acest potențial productiv să se concretizeze pretutindeni, în toate sectoarele de activitate, în rezultate economice superioare, ca baza tehnică modernă de care dispune în prezent economia națională, resursele materia-

le și umane ale țării să fie gospodărite și utilizate cu înaltă eficiență, în orice loc și în orice moment, să fie valorificate la nivelul maxim al posibilităților, în strînsă și permanentă legătură cu cerințele progresului economico-social mai rapid al patriei noastre.

Întrîmplarea acestor sarcini este cu atât mai imperios necesară cît în economia noastră, deși în ultimii ani s-au obținut rezultate pozitive în creșterea eficienței economice, se înregistrează încă cheltuieli materiale mai mari în comparație cu țările dezvoltate, iar rezervele de economisire, de valorificare superioară a materiilor prime și materialelor, de creștere a productivității muncii și ridicare a nivelului calitativ al produselor sînt încă importante.

Iată de ce, pornind de la cerințele fundamentale ale actualii etape de dezvoltare intensivă a economiei naționale, colectivele de oameni ai muncii sînt chemate să acționeze cu fermitate și răspundere pentru transpunerea neabătută în viață a măsurilor stabilite la plenara comună, a indicațiilor și orientărilor formulate cu acest prilej de secretarul general al partidului, astfel încît, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, să se determine o cotitură, o îmbunătățire radicală a activității în toate domeniile, asigurîndu-se o înaltă eficiență economică în toate ramurile economiei naționale, în fiecare întreprindere.

Există toate condițiile necesare pentru a răspunde așa cum se cuvine acestei înaltă responsabilități: adresele clasei muncitoare, întregului popor de secretarul general al partidului. Acum hotărîtoare este activitatea organizatorică, munca practică pentru valorificarea deplină și operativă a acestor condiții. Cît privește căile concrete de acțiune pentru creșterea continuă, tot mai substanțială a eficienței economice, acestea trebuie să vizeze, în fiecare întreprindere, organizarea superioară, riguroasă a producției și a muncii, introducerea și generalizarea tehnologiilor moderne, gospodărirea cît mai rațională și economisirea strictă a resurselor materiale și energetice, extinderea mecanizării, auto-

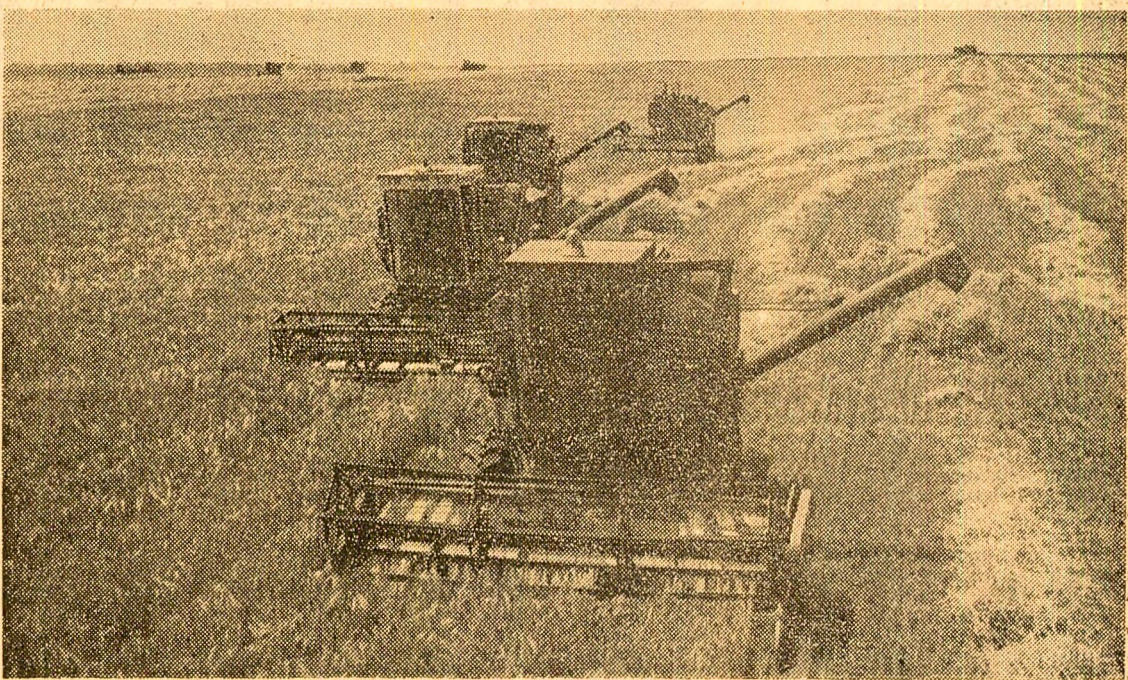
măzării și robotizării producției, ridicarea continuă a parametrilor tehnici și calitativi ai produselor, aplicarea neabătută a formei de organizare și retribuire a muncii în acord global, ridicarea calificării și pregătirii tehnico-profesionale a personalului muncitor, întărirea disciplinei tehnologice și a muncii, perfecționarea stilului și metodelor de conducere a activității economice, valorificîndu-se experiența colectivelor de oameni ai muncii în domeniul autoconducerii muncitorești și autogestunii economico-financiare.

Singura unitate de măsură a tuturor acțiunilor ce se întreprind în toate ramurile și unitățile pentru ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a întregii activități economice trebuie să fie acum, așa cum sublinia secretarul general al partidului, faptele, rezultatele concrete obținute în creșterea producției și eficienței economice. Numai ele pot da adevărată dimensiune a spiritului de abnegație în muncă și de responsabilitate socială ale fiecărui muncitor, tehnician și inginer, ale fiecărui colectiv de oameni ai muncii. Iată, așadar, un cîmp vast de acțiune pentru toate organele și organizațiile de partid, de tineret și sindicat din fiecare unitate economică, care au marea îndatorire de a asigura o puternică mobilizare a colectivelor de oameni ai muncii în vederea creșterii tot mai accentuate, pe toate căile, a eficienței economice.

Cu conștiința clară și convingerea fermă că realizările obținute în acest domeniu stau la temelia creșterii avuției naționale, a progresului continuu al întregii economii și ridicării nivelului de trai al întregului popor, oamenii muncii, în frunte cu comunistii, au datorită de înaltă răspundere de a munci zi de zi, cu abnegație și spirit revoluționar pentru îndeplinirea exemplară, la toți indicatorii și în condiții de înaltă eficiență, a planului pe acest ultim an al cincinalului și pregătirea temeinică, sub toate aspectele, a planului pe anul 1986, asigurînd astfel înaintarea neabătută a României pe calea socialismului și comunismului.

Ilie ȘTEFAN

CAMPANIA AGRICOLĂ DE VARĂ — DESFĂȘURATĂ EXEMPLAR!

Recoltarea grîului la C.A.P. Stoicănești, județul Olt

Primii și la grîu

SCURTĂ FIȘĂ DE CAMPANIE

● PÎNĂ ÎN SEARA ZILEI DE 3 IULIE GRÎUL A FOST RECOLTAT DE PE 66 LA SUTĂ DIN SUPRAFAȚA CULTIVATĂ ● ÎN ULTIMELE ZILE VITEZA MEDIE REALIZATĂ LA SECERÎȘ A FOST DE PESTE 10 000 HECTARE PE ZI ● PORUMBUL PENTRU BOABE ÎN CULTURĂ DUBLĂ A FOST ÎNSĂMÎNȚAT PE 70 LA SUTĂ DIN SUPRAFAȚA PLANIFICATĂ

După cum se știe, unitățile agricole din județul Olt au încheiat primele recoltări orzului de pe cele aproape 30 000 hectare cultivate. Este de remarcă că această lucrare s-a realizat — așa cum a cerut secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — în numai 3-4 zile bune de lucru de la începerea acțiunii în fiecare unitate agricolă.

Rezultatele înregistrate la secerișul grîului — pînă miercuri seara acesta — fiind strîns de pe 60 000 hectare din cele aproape 92 000 cultivate — confirmă că succesul obținut la culesul orzului se reeditează și la grîu. De altfel, se poate afirma că secerișul grîului a intrat în stadiul final. În 11 consilii agroindustriale din 17 s-a încheiat recoltarea. De remarcă și ritmul foarte înalt de lucru realizat în ultimele zile care s-a ridicat la peste 10 000 hectare zilnic. Aceasta permite ca în 4, maximum 5 zile bune de lucru recoltarea grîului să se încheie în întreg județul, ceea ce înseamnă practic realizarea celei mai scurte campanii. Prezenți în mai multe unități agricole din județ, ne-am putut convinge la fața locului că ritmurile înalte realizate la seceriș sînt o urmare firească a pregătirii temeinice a campaniei

în cele mai mici amănunte, a organizării judicioase a întregii activități. Este vorba de o experiență valoroasă care oferă multe elemente ce pot fi generalizate pentru a

Echipa de reporteri a „Științei” transmite din județul Olt

se asigură și în alte locuri strîngerea și punerea la adăpost a recoltei în cel mai scurt timp.

MĂSURI ADECVATE PENTRU GRĂBIREA ÎNCHERII SECERÎȘULUI

Centrul de greutate al secerișului s-a mutat practic în zonele din mijloc și nordul județului unde, îndeobște, această lucrare începe cu o întîrziere de una pînă la două săptămîni față de sudul județului.

După cum ne informa tovarășul Damian Munteanu, directorul Direcției agricole județene, pentru ca și în aceste zone să se încheie recoltarea în timpul cel mai scurt, din inițiativa Comitetului județean de partid au fost întreprinse măsuri operative în scopul realizării unei viteze de lucru superioare celei planificate. Am reținut în acest sens cîteva din măsurile stabilite marți seara de comandamentul județean pentru coordonarea lucrărilor agricole:

● 300 de combine din unitățile situate în sudul județului, unde recoltarea grîului s-a încheiat, au fost deplasate în unitățile din consiliile agroindustriale Movileni, Valea Mare, Scomesci, Verguleasa și Spineni. Aceste mijloace sînt organizate în formații complexe conduse de ingineri șefi din stațiunile de mecanizare respective, fiind însoțite și de atelierele mobile de întreținere dotate cu piese de schimb pentru înlăturarea operativă a defecțiunilor.

Aurel PAPADIUC
Lucian CIUBOTARU
Mihai GRIGOROSCU

(Continuare în pag. a II-a)

1965 EPOCA CEAUȘESCU 1985 EPOCA UNOR MĂREȚE ȘI TRAINICE ÎMPLEINIRI SOCIALISTE

ORIZONTURI NOI ÎN CÎMPIA SOARELUI

Multă vreme, cînd spuneai Ialomița, raportați tot la Slobozia, pentru că era singura așezare mai rîsărită în Cîmpia de Sud. „Răsărită” e un fel de a spune. Pînă pe la mijlocul deceniului al șaptelea, Slobozia era oraș doar prin însemnul de pe hartă și purta aproape aceleași haine cu care o găsim îmbrăcată marelui eveniment de la 23 August 1944.

În 1965, vechiul tirg avea o singură stradă care să-și merite intrucîva numele de stradă, ce pornea de la gara veche și sfîrșea, trecînd pe la moara, pe podul (azi scos din funcțiune) de peste Ialomița. Pînă, în urmă cu un sfert de secol, apa se mai aducea la Slobozia cu sacuși și se vindea cu găleata. Gospodinele o limpezau cu un pumn de mîlai și apoi o fierbeau pentru a putea fi bună de băut. Despre străzi asfaltate, canalizare, spații verzi, edificii culturale și alte înzestrări edilitare, ce s-a mai vorbit?

La începutul anilor '60, tirgul se „mîndrea” cu 22 de potcovarii, un atelier de tipărire, o croitorie și două frizerii. După Congresul al IX-lea al partidului, cînd în fruntea partidului a fost ales un înflăcărat revoluționar și patriot, comunist de aleasă omenie, cu mare dragoste de țară și de popor, el muncitor, proeminent în cel mai înalt grad de soarta socialismului în România și în lume — tovarășul Nicolae Ceaușescu — peste Cîmpia Soarelui, aidoma întregii țări, s-au deschis noi orizonturi. Orizonturi de progres și prosperitate, orizonturi de rod și de belșug pentru toți cei ce muncesc.

Trei ialomițeni, angajați cu întreaga lor ființă în marile prefaceri pe care le-au cunoscut aceste melecaguri în cei 20 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, au schitat deunazi portretul noului chip al Ialomiței. Aflați la ei acum, reporteri i-au ascultat cu atenție și le-au ascultat nut gîndurile în rîndurile ce urmează.

„Atunci am plecat noi la un drum lung”

Eroul Muncii Socialist Ion Spătaru, președintele cooperativei agricole de

Despre puternica dezvoltare a unei străvechi vetre de pîine — IALOMIȚA

producție din comuna Georgehe Doja, intră direct în miezul lucrurilor, atrăgîndu-ne atenția că unitatea pe care o conduce a fost distinsă, în cei 38 de ani de existență, cu cele mai înalte titluri, ordine și medalii pentru producțiile obținute, ținînd să precizeze că lesinea din mediocritate, ascendența notabilă a producțiilor începînd din ziua de 26 iunie 1965.

— De ce chiar din această zi?

Ziua asta pentru noi a devenit axul vieții noastre. Atunci sosea în comuna noastră tovarășul Nicolae Ceaușescu. Era prima vizită de lucru efectuată de cel ce avea să intre în conștiința neamului ca un adevărat cititor al României moderne. De atunci a mai fost de trei ori pe noi.

Vorbesc rar, cum nu-l este țelul, cu privire peapăt în cel mai înalt grad de soarta socialismului în România și în lume — tovarășul Nicolae Ceaușescu — peste Cîmpia Soarelui, aidoma întregii țări, s-au deschis noi orizonturi. Orizonturi de progres și prosperitate, orizonturi de rod și de belșug pentru toți cei ce muncesc.

fite atunci de secretarul general vreau să vi-l reamintesc.”

Desface o mapă și scoate o tăietură de ziar. Înainte de a citi adaugă: „Fiți atenți ce gînduri limpezi

obicei bun. Acum, pornim, tovarăși, la un drum îndelungat care, trebuie să vă spun, nu va fi ușor, va cere muncă intensă din partea tuturor. De aceea, partidul nostru consideră

Citește rar, apăsător: „După cum cunoașteți, la poporul nostru este un obicei vechi: înainte de a pleca la drum, omul se sfătuiește cu familia sa sau cu prietenii săi pe ce drum să meargă. Este un

ce viziune largă asupra drumului pe care urma să pornim avea secretarul general al partidului.”

Că e bine ca înainte de a porni la drum să ne sfătuim cu muncitorii, cu țărani, cu intelectualii, cu bărbai și femei, cu bătrîni și tineri, într-un cuvînt cu întregul popor în alegerea celui mai bun drum spre țelurile pe care le avem de împlinit.”

Se oprește din citit și se uită cu subînțeles și apoi

continuă: „Uite, chiar atunci am pornit noi la un drum lung. Atunci, în ziua aceea fierbinte de vară a roșit rîsărită tovarășul Nicolae Ceaușescu principiul fundamental de conducere a țării — «Cu poporul, pentru popor».”

Dar, de ce să nu spun drept, lucrul ăsta l-am înțeles ceva mai tîrziu. Atunci era prea nou ca să-l pot pătrunde toate înțeleșurile.”

După ce își împinge pălăria spre ceafă, răsufîind adînc, adaugă: „De la adunare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a mers pe cîmp. Intr-un lan de floarea-soarelui s-a oprit să stea de

Ioan ERHAN
Mihai VIȘOIU

(Continuare în pag. a IV-a)

RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI AL POPORULUI — ȚEL SUPREM AL POLITICII PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU
PAGINA A III-A

Desen de pace

O floare, un ram, un chip de copil, un porumbel. Adică un desen de pace. Simbolurile cele mai simple, simbolurile la-nemuritoare, conturează de fapt adevăratele cele mai profunde. Adevăratele fundamentale.

Căci există oare pleadoare mai grîitoare pentru pace ca norul, malitatea, starea de bine, de pașnic, de timp deschis marilor prefaceri? Pledează oare ceva mai frumos și mai curat intru dorința de pace ca obrazul unui copil, minulele lui agîndu-se de cei mari și cerînd dreptul la viață?

O lume întreagă găsește chipuri de expresie ale unui singur gînd: starea de pace. Un lucru atât de firesc, constanțial de firesc, dorinței de dezvoltare și de progres. Cînd ne gîndim la pace, cînd refuzăm o ribila imagine a războiului nu ne mai temem de locuri comune. Nu trebuie să ne temem de așa-zisele locuri comune. De in-

vocarea desenelor senine, cu copii frumoși, dolișora de suris, de porumbel alb, de ram, de pîine și mîrșul ei, de cartea deschisă, așteptînd cuminte pe masă, de dimineața limpede și de

Cuvintele, apelurile, mîngîurile, desenele și chiar ele, poemete, refac — și-aci sfîrșita pînditoare a re-petției, a întăririi, a sublinierii unui gînd! — același traseu ideatic: Pacea — o condiție esențială a viitorului. Pacea — decideratul major al popoarelor. Pacea — componenta de substanță a unei lumi mai bune.

Apelul românesc la pace și rațiune e, de fapt, expresia dorinței de viață care clocotește în sufletul neamului nostru, expresia lucidității, ramura de mîșlin întinsă lumii întregi.

Desen de pace: o mamă își strînge copilul în brațe. Un porumbel alb. O casă construită. O holdă în seceriș. O carte deschisă. Minunata lume a firescului. În ea pulsează necontenit dreptul la viață.

Cleopatra LORINȚIU

Slobozia — oraș schimbat din temelii în mai puțin de 20 de ani

Foto: S. Cristian

1965 EPOCA CEAUȘESCU 1985

EPOCA UNOR MĂREȚE ȘI TRAINICE ÎMPLINIRI SOCIALISTE

RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI AL POPORULUI — ŢEL SUPREM AL POLITICII PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU

Partidul nostru face totul ca, pe măsura dezvoltării forțelor de producție, a înfloririi economiei naționale, să înlătuim neabătut programul de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor — țelul suprem al politicii partidului și statului nostru, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm.

NICOLAE CEAUȘESCU

Ultimii 20 de ani — cei mai rodnici din întreaga istorie a țării — au marcat și în domeniul nivelului de trai etapa celor mai substanțiale transformări. Pe baza dezvoltării de ansamblu a economiei și în strînsă legătură cu rezultatele muncii, cu creșterea venitului național, s-a asigurat îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și viață ale oamenilor, ridicarea bunăstării întregului popor. Toate aceste realizări sînt nemijlocit legate de gîndirea și activitatea creatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, care a imprimat un spirit nou, dinamic, revoluționar în întreaga viață social-economică a patriei, ceea ce a permis înlătuirea consecventă a politicii partidului — care pune în centrul preocupărilor sale omul, nevoile sale materiale și spirituale.

Prezentăm în paginade față cîteva repere ale noii calități a vieții oamenilor.

Prezentăm în paginade față cîteva repere ale noii calități a vieții oamenilor.

Retribuția medie netă — de aproape 3 ori mai mare

● În ultimii 20 de ani AU FOST MAJORATE ÎN MAI MULTE ETAPE RETRIBUȚIILE PERSONALULUI MUNCITOR, retribuția medie pe economie sporind în această perioadă de APROAPE 3 ORI, de la 1028 lei în 1965 la CIRCA 3000 LEI ÎN PREZENT.

● În cadrul fiecărei majorări a retribuțiilor, muncitorii și celelalte categorii de personal care lucrează în activități direct productive au beneficiat de creșteri superioare mediei pe economie.

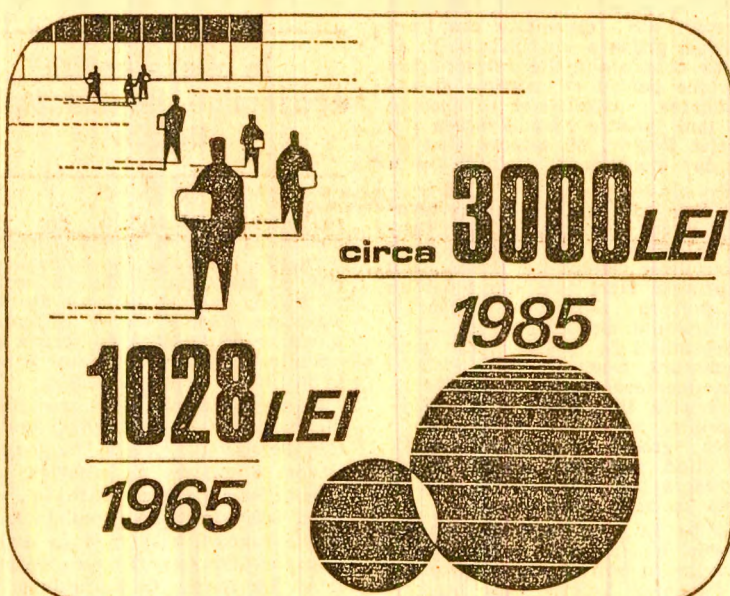
● La eşalonarea pe ramuri a majorărilor de retribuții s-a acordat de fiecare dată prioritate sectoarelor economice de primă importanță: industriile miniere, petroliere, energiei electrice, construcțiilor de mașini, chimiei, metalurgiei ș.a.

● Creșterea venitului familiilor s-a realizat și prin mărirea numărului de persoane aflate în cîmpul muncii, fondul total de retribuție pe economie ajungînd de la 57,2 miliarde lei în 1965 la 298,8 MILIARDE LEI în acest an.

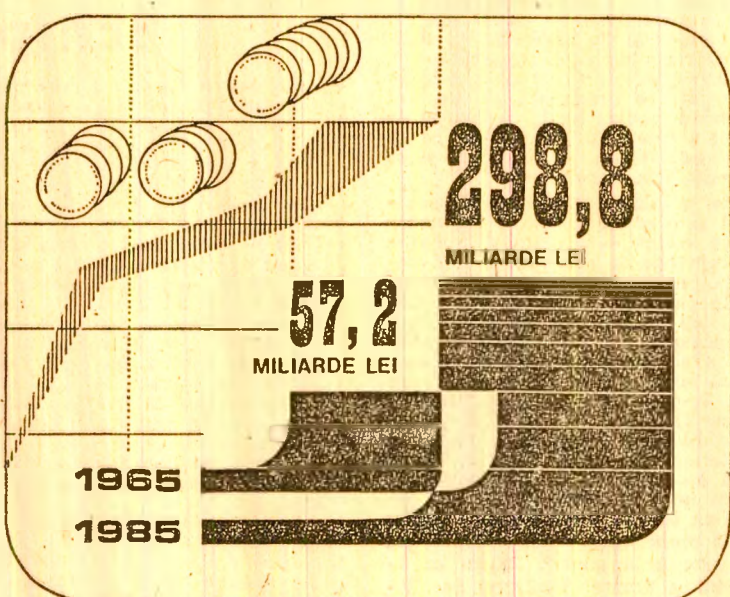
● Au sporit totodată veniturile reale ale țărănimii, provenite din munca în C.A.P. și în gospodăriile personale. Astfel, veniturile nominale totale (în bani și în produse), calculate pe o persoană activă, au crescut de la 495 lei lunar în 1965 la APROAPE 2000 LEI în prezent.

● S-au majorat, de asemenea, toate categoriile de pensii, pensia medie lunară pentru limită de vîrstă și vechime integrală în muncă fiind la începutul

EVOLUȚIA RETRIBUȚIEI MEDII NETE A PERSONALULUI MUNCITOR

DINAMICA FONDULUI DE RETRIBUIRE ÎN ECONOMIA NAȚIONALĂ

acestui an de 1766 LEI, față de 671 lei în 1965.

● Populația a beneficiat

în această perioadă și de fonduri mereu mai mari pentru satisfacerea nevoi-

lor social-culturale. Suma anuală alocată în acest scop de la bugetul de stat este în prezent de 90,9 MILIARDE LEI, față de numai 20,9 miliarde lei în 1965.

CREȘTEREA RETRIBUȚIILOR TARIFARE, ÎN CÎTEVA EXEMPLE :

MINER

1965 = 1 779 lei
1985 = 5 188 lei

ŢEJAR

1965 = 1 514 lei
1985 = 4 047 lei

OPERATOR CHIMIST

1965 = 1 289 lei
1985 = 3 509 lei

MUNCITOR ÎN INDUSTRIA ELECTRONICĂ

1965 = 1 440 lei
1985 = 3 705 lei

MAISTRU CONSTRUCTOR

1965 = 1 682 lei
1985 = 3 680 lei

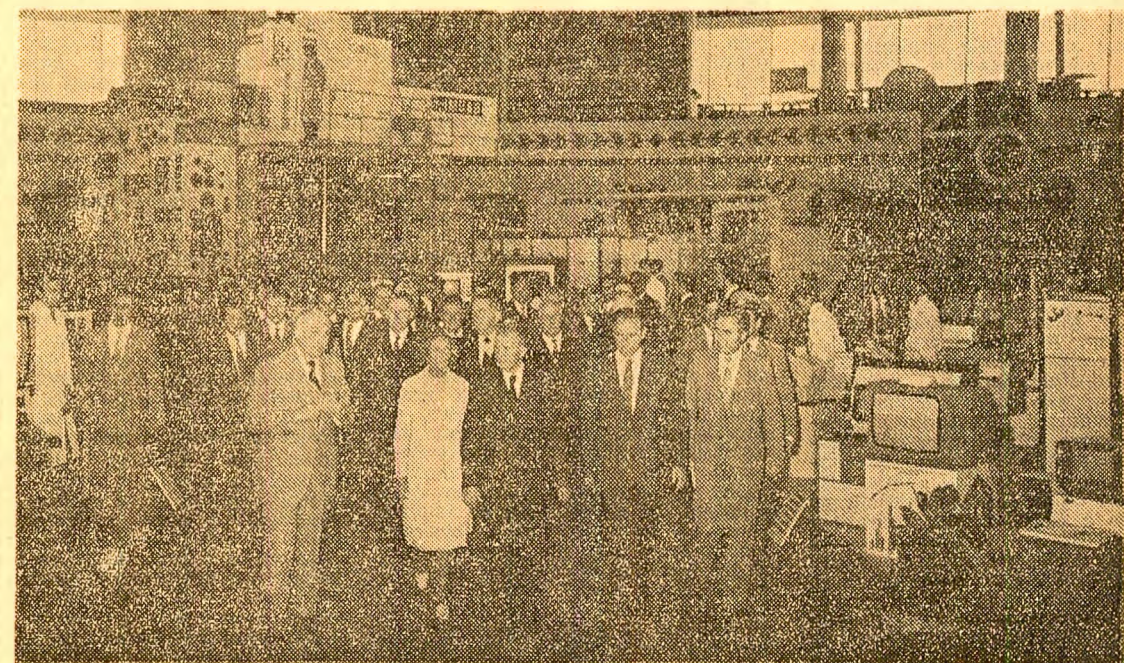
INGINER

1965 = 1 829 lei
1985 = 4 230 lei

CERCETĂTOR ȘTIINȚIFIC

1965 = 2 149 lei
1985 = 4 670 lei

FILE DE ISTORIE

20 AUGUST 1984 — la inaugurarea expoziției „Dezvoltarea economică și socială a României”. Și cu acest prilej — ca de fiecare dată cînd analizează problemele dezvoltării de ansamblu a economiei naționale — tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu se interesează de activitatea industriei producătoare de bunuri de consum, de noile realizări obținute în acest domeniu, de posibilitățile îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii

Tot mai multe mărfuri la dispoziția oamenilor muncii

Ca rezultat al măsurilor luate pentru creșterea veniturilor, pentru dezvoltarea industriei producătoare de bunuri de consum, populația își poate procura astăzi mărfuri mereu mai multe și mai diverse. Edificator pentru creșterea în ultimii 20 de ani a puterii de cumpărare a oamenilor este evoluția gradului de dotare a familiilor cu bunuri de folosință îndelungată :

- ASTĂZI, UNA DIN DOUA FAMILII ARE TELE- VIZOR, APARAT DE RADIO ȘI FRIGIDER.
- DOUA DIN CINCI FAMILII AU MAȘINI DE SPĂLAT RUFE.
- UNA DIN CINCI FAMILII ARE ASPIRATOR.
- UNA DIN ZECE FAMILII ARE AUTOTURISM.
- APROAPE JUMĂTATE DIN FAMILIILE CARE SE MUTĂ ÎN CASE NOI DEȚIN LOCUINȚE PROPRIETATE PERSONALĂ.

Gradul de înzestrare a populației

cu bunuri de folosință îndelungată

— bucăți la 1 000 locuitori —

	1965	1985
Aparate de radio	123,9	270
Televizoare	28,8	226
Frigidere	21,3	185
Mașini de spălat rufe	22,9	140
Autoturisme	1,2	40,5

Serviciile publice — într-o continuă e. ndere și diversificare

OFERTA DE SERVICII CĂTRE POPULAȚIE

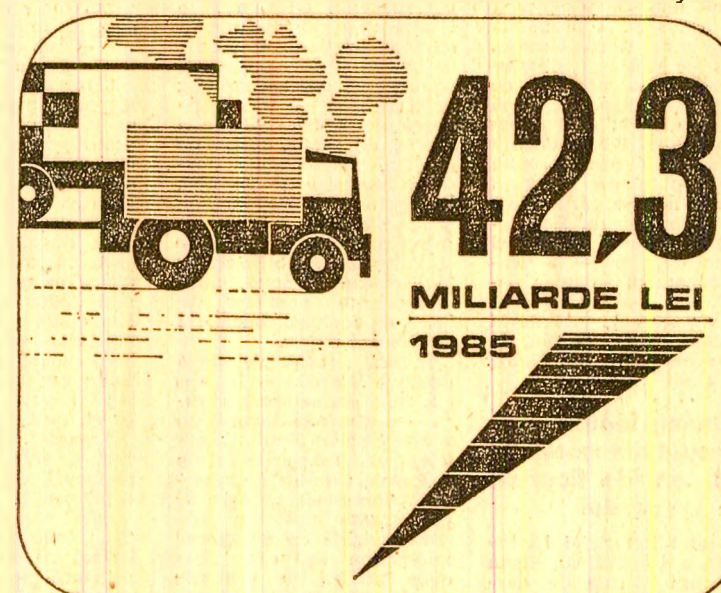
În pas cu evoluția societății, cu sporirea disponibilităților bănești ale populației, a crescut în permanență cererea de servicii publice — element definitoriu al gradului de civilizație — unitățile de profil fiind chemate să preia tot mai multe activități casnice, să ofere posibilități multiple de petrecere a timpului liber al oamenilor.

● Din 1965 pînă în prezent, oferta de servicii publice a crescut de APROAPE 8 ORI, ajungînd în acest an la 1847 lei, în medie, pe locuitor.

● Creșterile cele mai mari le-au înregistrat serviciile de întreținere și reparare a bunurilor casnice, de întreținere și spălare a gradului de confort al fondului locativ, cele de spălat și curățat chimic, în domeniul poștei și telecomunicațiilor ș.a.

● Rețeaua prestatoare de servicii de la orașe și sate numără în prezent peste 76 000 unități cu peste 400 de profiluri.

● Ponderea serviciilor în

cheltuielile populației — destinate satisfacerii cerințelor de consum

— a sporit de la 10 LA SUTĂ în 1965 la 20 LA SUTĂ în prezent.

Fondurile alocate de la bugetul de stat pentru satisfacerea cerințelor social-culturale ale populației au sporit în ultimii 20 de ani de aproape

4,5 ORI

de la 20,9 miliarde lei în 1965 la 90,9 miliarde lei în 1985

1965 EPOCA CEAUSESCU 1985

EPOCA UNOR MĂREȚE ȘI TRAINICE ÎMPILINIRI SOCIALISTE

Învățămîntul superior integrat — un vast laborator de cercetare

Învățămîntul superior integrat este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării.

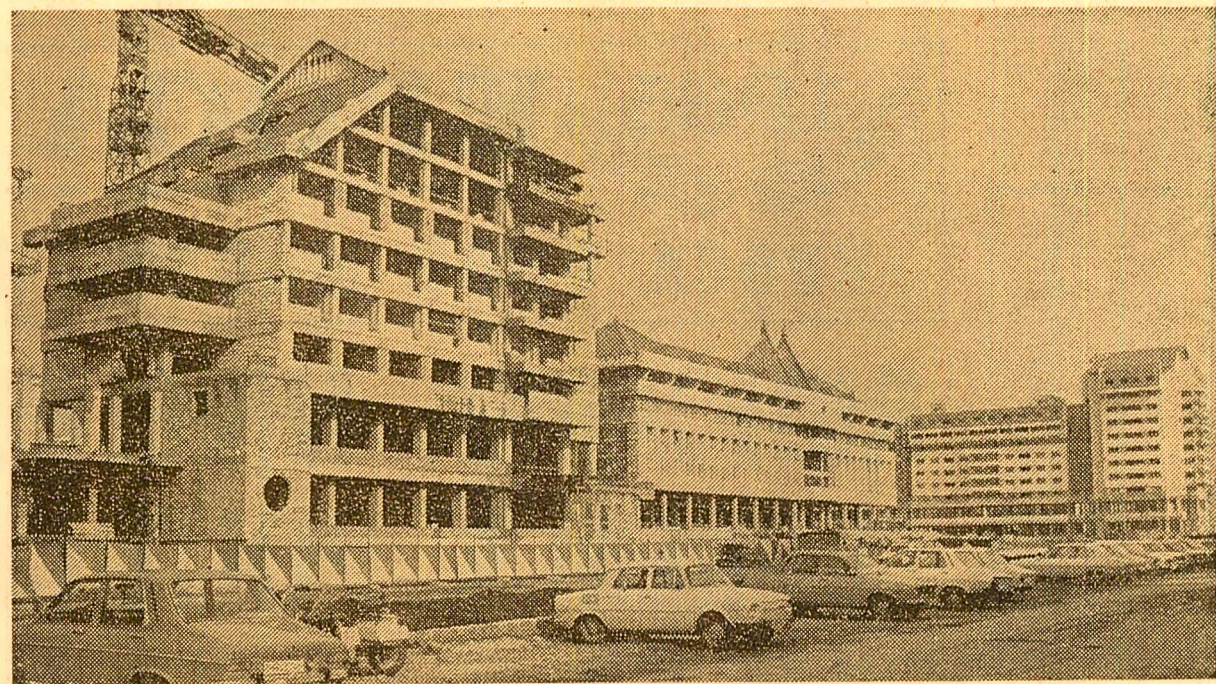
Învățămîntul superior integrat este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării.

Învățămîntul superior integrat este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării.

Învățămîntul superior integrat este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării.

Învățămîntul superior integrat este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării.

Învățămîntul superior integrat este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării. Este o realitate nouă, care cuprinde o mare parte din activitatea științifică și tehnică a țării.

Miercurea-Ciuc impresionează prin modernele sale construcții

**RECUPERAREA
RECONDITIONAREA
REFOLOSIREA**

**NIMIC SĂ NU SE PIARDĂ!
TOTUL SĂ FIE RECIRCULAT
ȘI REFOLOSIT ÎN ECONOMIE.**

COLECTAREA HÎRTIEI — sub nivelul posibilităților și... pe hîrtie și în realitate

Arătam într-unul din numerele anterioare ale ziarului „Scinteia” nr. 13327) ce importanță economică deosebită prezintă recuperarea și reutilizarea hîrtiei, faptul că în balanțele de materii prime din acest an ale fabricilor de hîrtie și cartone este prevăzută ca, aproximativ un sfert din necesar să se asigure prin reciclarea maculaturii uzate. Propunându-ne să analizăm într-un ciclu de anchete posibilitățile ce există pe linia perfecționării activității de colectare a hîrtiei, ne oprim astăzi la situația recuperării în întreprinderi și instituții, cu exemplificări dintr-unul din marile centre economice ale țării — municipiul Brașov.

Recent, cu prilejul unei deplasări la Combinatul de celuloză și hîrtie Zărnești, am aflat că una din instalațiile cele mai moderne ale aici, producție și reciclare a hîrtiei, este de fabricat hîrtie pentru carton, de carton ondulat, lucreează cu mult sub capacitatea din lipsa materiei prime — maculatură. Și aceasta deoarece muncitorii întreprinderii județene, pentru recuperarea și valorificarea materialelor refozabile din țară, printre care și aceea din județul Brașov, nu asigură cantitățile de maculatură stabilite prin plan.

Este adevărat, ne-a spus tovarășul Pavel Homuth, șeful centrului de recuperare și valorificare a materialelor refozabile Brașov. Deși în primele cinci luni din acest an am avut ca sarcină să asigurăm combinatul din Zărnești și altor întreprinderi de profil 4.050 tone maculatură, n-am livrat decât 3.308 tone, deoarece nu toți furnizorii își fac datoria. Unii dintre ei, din păcate, printre care mai importanți, au o optică greșită în această privință. Dat fiind specificul propriu, ei au în vedere mai ales materialul, trăind hîrtia ca pe o cenușărie.

Însoțit de șeful centrului, am întreprins un raid prin câteva dintre unitățile cu sarcini mai importante în domeniul colectării și predării hîrtiei. Ne-am început investigația la întreprinderea „Rulmentul”-Brașov. Argumentul cel mai solid al seriozității cu care se acționează aici pentru colectarea maculaturii este faptul că, în întreprindere, cu greu se poate găsi un petec de hîrtie aruncat acolo unde nu-i este locul. Toate materialele — și ne referim la cartonele de ambalaje, la tăieturile rezultate de la tipografie etc. — sunt colectate în buncăre care au inscripții pe precizie, că se sînt destinate pentru hîrtie. Depozitul de hîrtie... este gol. Pe măsură ce se colectează hîrtia, se balotează și se expediază la beneficiari.

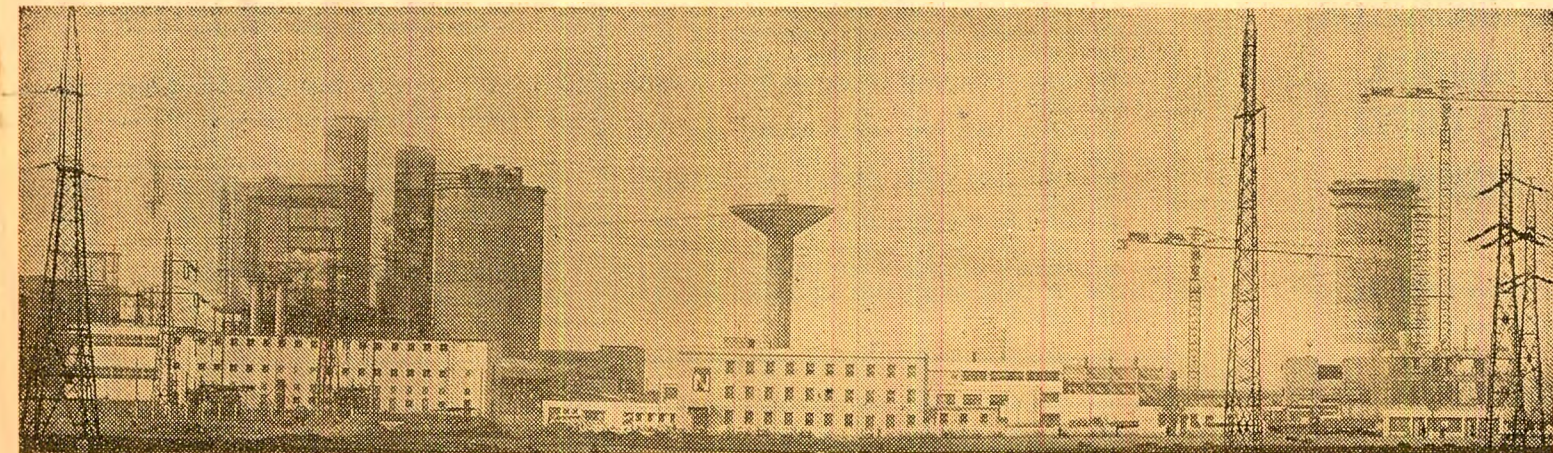
Mai puțin atenție se acordă colectării și predării hîrtiei la întreprinderea „Tractorul”. Oricine se convinge de acest lucru cînd pătrunde în uzină pe la poarta numărul 17. În jurul unor hale se pot vedea cantități însemnate de maculatură aruncate la viaa întâmplării. O mustră de adevărată disciplină este în ofera secției motor de 65-85 și 100 CP. Aici, în zona raidului, în conținutul secției și în jurul lor se afla multă hîrtie, amestecată cu alte materiale. În secție, la capătul unor linii de fabricație am observat cantități importante de hîrtie. „Ce faceți cu această hîrtie?”, am întrebat după muncitorii. „Ce să facem, se aruncă la gunoi”. Afiam că și aceasta la drumul Timișului Sec, locul unde se află haldele de resturi menajere și nisipurile uzate de turnare. Deci, se pierd! Șeful secției, inginerul Gheorghe Dutea, a motivat nerecuperarea cartonelelor provenite din ambalaje prin faptul că depozitul nu primește aceste cartone, deoarece nu li se scot capetele. „Căci ni s-a firm primite aceste cartone, fără să fim nevoiți să le scoatem capetele — ne spunea dînsul — am putea preda cu cel puțin 40 la sută mai multe cartone și n-am fi nevoiți să le aruncăm la gunoi”. La rîndul său, R. Seneca, contabil-șef al secției, spunea: „Problema problemelor o constituie scila de polietilenă în care se adunăm și să livrăm depozitului această maculatură. Ne lipsesc acești saci. Jumătate din arhiva secției ar trebui s-o predăm la depozit, dar n-avem ambalaje”.

Dezvoltarea concomitentă și puternică a industriei, cit și a agriculturii, în spiritul Directivei Congresului al XIII-lea al partidului, va înscrine în anul următor județul Ialomița și mai viguros pe coordonatele progresului și civilizației. La sfîrșitul viitorului cîincinal, producția industrială va ajunge la 18 miliarde lei, înregistrînd un ritm mediu anual de creștere de 9 la sută — nivel superior celui pe țară — iar producția agricolă la 10 miliarde lei. La zestre actuală se vor adăuga altele aproape 200 de obiective și capacități industriale, agrozootehnice și social-culturale.

Cîmpia Soarelui are orizonturi înalte.

Prof. univ. dr. Ing. Volcu TACHE, rectorul Institutului politehnic din București

Orizonturi noi în Cîmpia Soarelui

Din noul peisaj industrial al județului Ialomița: Combinatul de îngrășăminte chimice Slobozia

(Urmare din pag. 1)

vorbă cu cooperatorii aflați la muncă. I-a întrebat de una, de alta, pînă ce a ajuns și la problema producției. Flori-soare, tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a ascultat cu atenție pe oameni, după care a adăugat că-l anormă ca zeci și zeci de mii de tone de floarea-soarelui să fie plimbate la mari distanțe în alte părți. „Unde-s lanurile de floarea-soarelui trebuie să fie și fabrica de ulei”, a conchis tovarășul secretar general. Așa s-a hotărît destinul fabricii de ulei de la Slobozia. Aici, la noi, la Gheorghe Doja, în dialog cu țărani cooperatori”.

Drumul industriei — a început din marginile unui lan de floarea-soarelui

Drumul industriei în Ialomița a început cu câteva săptămîni înainte de desfășurarea Congresului al IX-lea, din marginea aceluia lan de floarea-soarelui. S-a pornit în marșul victoriei. După numai 3 ani și ceva de la acest dialog între în funcțiune la Slobozia una dintre cele mai mari și mai moderne întreprinderi de ulei din țară. În anul următor, se adăugau fabrica de brînzetur și filatura de bumbac.

Apoi, an de an, apar altele și altele: industria la Slobozia și nu numai aici. Noua împărțire teritorial-administrativă, realizată din inițiativa și sub îndrumarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, începe să-și arate roadele și în Cîmpia Soarelui. În spiritul orientărilor secretarului general al partidului privitoare la amplasarea forțelor de producție pe teritoriul țării, la Urziceni este construită întreprinderea de ferite — unitate unică ca profil în țară. Anul 1973 consențează înscrerea Sloboziei, deci și a județului Ialomița, în rîndul cetăților chimice, prin darea în folosință a primei etape a Combinatului de îngrășăminte chimice. Urziceni și Slobozia cresc în o modernă fabrică de ulei.

În 1970, la 21 de ani, s-a întors acasă, la aflarea vestii că la Slobozia se ridică un mare combinat. Cînd m-am întors acasă de la București — precizează Ioan Mihail — începuse montajul la primele compresoare. La atelierul central de strîngut, unde eram angajați, strînguturile erau abia auzite. Am participat la montarea primului strîngut la care, de altfel, am și lucrat. La scurtă vreme am plecat în Slobozia, primul adus în combinat. Eram atînat de mîndru de bujeteria asta de mașină înaltă la punerea în funcțiune am stat trei săptămîni fără întrerupere înăuntrul ei, pînă i-am descoperit „secretele”. În tot timpul asta, de mîncare mi-a adus inginerul Gheorghe Bălan, șeful secției.

Atînat de față la discuțiile, inginerul Gheorghe Bălan, azi directorul întreprinderii de ulei, confirmă spusele lui Ioan Mihail printre-un zîmbet larg și o înclinare largă a capului. Combinatul l-a „clădit” pe Ioan Mihail: ca om, ca muncitor de înaltă calificare, ca activist de partid. A parcurs toată filiera muncii politice: secretar U.T.C. pe schimb, apoi pe secție, membru în comitetul U.T.C. al combinatului, apoi secretar al comitetului U.T.C. pe întregul combinat. De aici a plecat să lucreze ca activist la județene de partid, pentru ca anul trecut, după ce clivăa unui buni a urmat studiul de partid, să se întoarcă în combinat, cum spune el, „printre altele, care-mi sînt tare apropiate sufletului, pentru că am crescut și m-am format între ei”.

Inginerul Gheorghe Bălan ține să spună și el cu mîndrie că este ialomitean get-beget. A venit aici din Transilvania, de la un mare combinat chimic, unde fusese repartizat după terminarea facultății.

Își amintește că atunci cînd a coborît în gara Slobozia Veche, gara care azi practic nu mai există, orașul i s-a părut scufundat în pămînt: dacă existau atunci în oraș vreo cîteva zeci de apartamente mai acătării.

Replica timpului: de la înființarea județului și pînă în acest an în Ialomița au fost construite peste 20.000 de apartamente. Vechea Slobozia este un oraș complet nou. Să mai adăugăm și amănuntul că în 1945 județul dispunea doar de 55 de medici; numai în 1984 în județul Ialomița au fost înecadrți în rețea încă 100 de medici. În prezent la circa 700 de locuitori revine un medic — parametru de talie europeană.

Următorul pas — industrializarea agriculturii

— A înflorit industria în Ialomița, dar nici agricultura n-a bătut pasul pe loc în anii aceștia — subliniază Ion Spătaru: cerința răscălată afirmată la Congresul al XIII-lea al tovarășului Nicolae Ceaușescu de a asigura un raport optim între dezvoltarea celor două ramuri de bază ale economiei se materializează în practică. Cea mai bună dovadă cred eu că este evoluția producțiilor agricole. De la 1.400 kg grâu la hectar și nici 2.000 kg porumb cu 10.000 kg porumb la hectar, în prezent, și veniturile membrilor cooperativelor au crescut de la an la an, fiecare dintre ei construindu-și în ultimele două decenii case noi, dotate cu tot ce-i necesar pentru un trai civilizat.

Este și aceasta o explicație a faptului că în comuna Gheorghe Doja s-a reușit stabilizarea forței de muncă. Iar tot mai mulți tineri rămîn în sat să lucreze alături de părinți. Aceștia, prin muncă unită, au făcut ca averea obștească a cooperativei să atingă 130 de milioane lei, disponibilizîndu-se astfel în contul cooperativei ridicîndu-se la peste 80 milioane lei.

Competiția recoltelor înalte cuprinde în județul Ialomița multe alte unități. Să nu amintim decât cooperativele din Grîndu, Gîrbiovi, Munteni Buzău,

Smirna, Movila, Roșiori. Într-o unitate agricolă de stat se distinge, mai ales, întreprinderea agricolă Balaci, decorată trei ani consecutiv cu „Ordinul Muncii” clasa I.

Există premisele materiale pentru ca toate unitățile agricole ale județului să atingă cote înalte de eficiență: în primul rînd o puternică bază tehnică, înădrătură de teren arabil pe un tractor a scăzut în perioada 1965-1984 de la 110 ha la 67 ha; suprafața irigată a sporit de peste 10 ori, depășind în prezent 160.000 hectare, ca pînă în anul 1960 să fie amenajată aproape întreaga suprafață agricolă a județului; cantitatea de îngrășăminte chimice aplicate pe un hectar este în prezent de peste două ori mai mare ca în 1965 și se preconizează sporuri sensibile în anul următor.

Gîndul cîntecător al președintelui Nicolae Ceaușescu de a se realiza în anul viitor în cadrul procesului de asigurare a unui raport optim între industrie și agricultură, apropierea nivelului eficienței între cele două ramuri de bază ale economiei a prins rădăcini trainice. O atestă fermitatea cu care se fac de pe acum proiecte pentru apropierea gradului de înzestrare tehnică și energetică a muncii, a nivelurilor productivității muncii, a ritmurilor de creștere și dezvoltare a producției în cele două ramuri.

Dezvoltarea concomitentă și puternică a industriei, cit și a agriculturii, în spiritul Directivei Congresului al XIII-lea al partidului, va înscrine în anul următor județul Ialomița și mai viguros pe coordonatele progresului și civilizației. La sfîrșitul viitorului cîincinal, producția industrială va ajunge la 18 miliarde lei, înregistrînd un ritm mediu anual de creștere de 9 la sută — nivel superior celui pe țară — iar producția agricolă la 10 miliarde lei. La zestre actuală se vor adăuga altele aproape 200 de obiective și capacități industriale, agrozootehnice și social-culturale.

Cîmpia Soarelui are orizonturi înalte.

Echipa-fulger

Ca într-o acuară preapăcîtă, verdele matorilor se amestecă în verdele luncii, cu verdele dealurilor, cu tenta verzuie a chipurilor zgribuite, totul, chiar și grupul de umbră, este înălțat de vesele la plăcarea lor de acasă — pînd acum verde, fiind ud și rece. Oamenii de sub umbrelă, glugi și căciuli privesc cu dușmănie rîul urfîlat. O bucată de mal cu trei stâlpi electri rupți îi obligă să vină în locul acela, strîcîndu-le înimșea, rosturile dumineciale.

Dar strîcîtul rostului, chemările întempestive făceau parte din meseria lor, a liilor de la I.R.E. Deva. Altcieva îi neamulmea acum, altceva, de la care și-au mutat în continuare gîndul, intrînd în acțiune, înfrigurăți și tăcuți, înădrăzîndu-se, simpli, prompt operațiuni de rutină. Rupînd cei trei stâlpi, Mureșul lăsase fără curent electric orașul Orăștie, așa sau zepte sale, două balastiere. Gesturile automate, viorbire laconică, concentrare aveau ceva comun cu stîlpii unei echipe de chirurzi. Au amputat firele smulse, au izolat linia fracturată, au făcut legătura cu alte circuite. În minimum de timp, orașul, balastierile și majoritatea satelor afectate și-au recăpătat energia vitală. Rămîneau fără rezolvare două așezări — Rapoși și Rapoși. S-a schimbat albia în ultimii ani. „Aici ar trebui doi stâlpi metalici, înalt!” Ploua mărunta fîșia pe umbrele, oamenii și ascultau pe inginer, Ion Turtureanu, pe maistrul, Romulus Cîmpean, și gîndeau și gîndeau și aceștia:

doi stâlpi metalici înseamnă proiecte aparate, comandă cine știe de la conducători, cu alte treburi, căci puțin jumatate de an de așteptare, cu cele două sute lăstate fără energie, iar în final o soluție tot provizorie.

„Mureșul își va schimba în continuare albia. O să smulgă și stâlpii metalici!” — Da, ar fi mai bine o linie nouă peste Măgura Uroilor! — Dar și asta înseamnă măsurători, proiecte, aprobări... Cîndurile de care fugeau fuseseră rostite, se cerea o soluție nouă, o intervenție si-dră, în egală măsură, înădrăzîndu-se, în egală măsură, durabilă.

Le-ar fi trebuit un proiect. „Proiectul îl facem după aceea”. Le-ar fi trebuit teodolit și jaloane. Teodolitul sînt ochii maistrului, jaloane vom fi noi”. Le-ar fi trebuit o macara de mare putere. „În loc de macara, tragem pînă pe culme cu două tractoare”. Le-ar fi trebuit mai mulți lucrători. „Vine și echipa lui Nicolae Florică, din Brașov”. Le-ar fi trebuit console, brăși, bride... Magazia întreprinderii și atelierul de confecții metalice s-au întrecut în a completa, cu promptitudine, cele necesare. Le-ar fi trebuit și stea ploaia. Dar ploaia n-a stat cît timp au jalonat cu propriile lor trupuri, alinîndu-se din 80 în 80 de metri, neozîndu-se — din cauza vremii — la distanță mai mare de trei... jaloane. Ploaia n-a stat nici cît timp au re-mărgat peste felurile forme de teren cei 40 de stâlpi. N-a stat decît atunci cînd a

Sergiu ANDON

